

మురికినిండిన ఆ ఇరుకు వీధి - ఒక్కసారిగా మున్నిపాలిటీ వారి 'కటాక్షా'నికి నోచుకుందంటే అందు క్కారణం వారికి విధి నిర్వహణపట్ల పేమపుట్టికాదు, ప్రజలకి సౌకర్యం కల్పించాలనే చిత్తశుద్ధి అంతకంటే కాదు. తీసుకుంటున్న జీతభత్యాలకి న్యాయం చేయాలన్న కోరికవల్ల... అని చెప్పినా అందమైన అబద్ధమే అవుతుంది. తెల్లవారేసరికల్లా వీధి మొత్తాన్ని శుభ్రం చేసి, అద్దంలా కళకళాడేట్లు చెయ్యడానిక్కారణం -

'అమాత్యుల'వారి ఆగమనం.

పోలీసులు కూడా ప్రత్యక్షమయ్యారు పొద్దున్నే.

'నేతాజీ యువజన సంఘం' ప్రథమ వార్షికోత్సవాన్ని ప్రారంభించడానికి యువజన సంక్షేమ శాఖామాత్యులు నక్కజిత్తుల శరణ్ గోపం గారు మందీ మార్చలంతో అట్టహాసంగా బయల్దేరారు.

మే మి కర్తవ్యం. దేశానికి పేరుప్రతిష్ఠలు లేండి. ఉజ్వల భవిష్యత్తుని పొందండి..." హర్షధ్వనాల వర్షం కురిపింది. మళ్ళీ కొద్దిసేపిగా - "మిత్రులారా! నా ఉపన్యాసం ముగించబోయే ముందు ఓ చిన్న ముచ్చట.

విద్యార్థి దశలో రాజకీయాలు అనవసరమా? కాదా? ఈ విషయంలో నా సొంత అభిప్రాయం ఏమంటే - కేవలం అవగాహన నిర్వరచుకోవడమే తప్ప - అందులో తలదూర్చడం, జోక్యం చేసుకోవడం అనవసరం.

చదువుకునేప్పుడు - అన్య విషయాల గురించి ఆలోచించకండి. తెలుపు..." చేతులెత్తి నమస్కరిస్తుండగా, ఓ మూలముంచి 'ఛాం' అనే శబ్దం వినిపించింది.

సభలో కలకలం... గందరగోళం.

సమయానికి 'బాడిగార్లు' నక్కకు లాగబట్టిగాని లేకపోతే శరణ్ గోపం పని 'బాటే'! ఆయన గుండెల్లోకి చొచ్చుకు పోవలసిన బుల్లెట్ - గోడలోకి దూసుకు పోయి, రంధ్రం చేసింది. మంత్రిగార్ని సురక్షితంగా కారులో కూర్చోబెట్టారు. త్వరిత ప్రాణాపాయం తప్పినందుకు గుండె ఇంకా వేగంగా కొట్టుకుంటోంది.

మరో దీపావళి

--అవధానుల సుధాకరరావు

'సైరస్' మోతల్లో బుర్రు, బుర్రుమంటూ పదికార్లు పండు, గొండుల్లోంచి సాగిపోతూంటే - ముదుసలులు వైతం ముక్కు మీద వేలేసుకున్నారు.

'మైకు'ని చూడగానే మైమరచి, 'సైకిం'లో పడే రాజకీయ నాయకుల సహజ లక్షణం శరణ్ గోపానికి వుంది. అందుకే, ఉపన్యాసం ఇవ్వడానికి ఉత్సాహంగా లేచావాడు.

"పెద్దలకు దండాయి, పిల్లకాయలకి శుభాకాంక్ష

లు..." అంటూ మొదలెట్టాడు.

"యువకుల జాబితాలో నాకిప్పుడు చోటులేకున్నా యువతరం అంటే రక్తం ఉప్పొంగుతుంది.

యువశక్తి'ని సక్రమంగా వినియోగించుకోగలిగితే -

దేశాన్ని అభివృద్ధి పథంవైపు నడిపించొచ్చు..." చప్పల్లతో సభ మార్మోగింది. మెళ్లో వున్న బరువైన పూలదండని సవరించుకుంటూ, కాస్పేషటి తర్వాత కొనసాగించేడు -

"యువకుల్లారా! ఇప్పుడు బాగా చదువుకోవడ

"వెనుకా, ముందు చూడకుండా వాణ్ణి బాగా 'సత్కరించండి' అనక ఏమన్నా జరిగితే నేను చూసుకుంటాను" సి.బి.లో అన్నాడు, కారు కదిలే ముందు.

అప్పటికే ఆ అగంతకుణ్ణి అదుపులోకి తీసుకున్నారు పోలీసులు.

'ఇంటరాగేషన్' పేరుతో రెండురోజులపాటు తీవ్రమయిన చిత్రహింసలకి గురిచేశారు.

పోలీసులు 'థర్డ్ డిగ్రీ' ముందు యమలోకంలో శిక్షలైనా 'ఇంటేనా' అనిస్తాయి.

ఆ స్థితిలో కూడా... అంత శారీరక బాధననుభవిస్తున్న తరుణంలో కూడా - అంతకుమించి అతన్ని ఒకే ఒక్క అంశం విడిపిస్తోంది - 'ఆ గుంటనక్క తప్పించుకోవడం - తను కార్మిక తుపాకీ గుండు - వాడి గుండెని చీల్చి వుంటే...' ఈ శిక్షని అనందంగా అనుభవించి వుండేవాడు. ఉరికంబం ఎక్కడానికైనా సిద్దపడి వుండేవాడు.

అతన్ని కొట్టి, కొట్టి అలసిపోయిన 'భాకీ'లు - 'మందు'కొట్టడంలో మునిగిపోయారు. బూతులు

తండ్రిమాటలకి చాలా కోపమొచ్చింది శివాజీకి. ఏం ప్రయోజనం? నిరుద్యోగి ఇవన్నీ పట్టించుకోక, నిర్లజ్జగా బ్రతికితేనే ఈ మాత్రమైనా జరుగుతోంది. శివాజీకి అభిమానం ఎక్కువ.

కాని, శివాజీకి అభిమానమెక్కువ. ఎవరేమాల
 వ్నా సహించలేడు. 'డిగ్గి' పూర్తిచేసి ఆరేళ్ళయింది.
 గోల్డ్ మెడలిస్టు. అందరూ మెచ్చుకునేవారేకాని, ఏ
 చిన్న ఉద్యోగానికి ఎప్పుకోలేడు.
 ఎత్తుగా, లావుగా బరిష్టంగా వుంటాడు.

P. Naani

మాట్లాడుకుంటున్నారు. మాంసం ముక్కలు తిం
 టూ, పగలబడి నవ్వుకుంటున్నారు.
 'సెల్'లో ఆతను దీనంగా మూలుగుతున్నాడు.
 విన్నట్లుంచి దాహంతో తపిస్తున్నాడు.
 ఒంట్లో ఏ ఆనయనమూ స్వాధీనంలో లేదు.
 పెదవి చిల్లీ రక్తం కారుతోంది.
 కన్ను, ముక్కు వాచిపోయాాయి. కాలు, చెయ్యి
 ఏమాత్రం కదిల్చినా ప్రాణం పోయినంత బాధ.
 ఇంతకీ ఎవరతను? ఈ స్థితికెలా వచ్చాడు?
 అసలు ఆతని 'బ్యా గౌండ్' ఏమిటి...?
 "వేలకేవేలు పోపి చదువు చెప్పించడమే కాక
 ఇంకా ఎంతకాలం పోషించాలయ్యా విమ్మ...?"

రిటైరైన తండ్రి మీద ఆధారపడి బతుకుతున్నందు
 కు నీకసలు సిగ్గుగా లేదూ...?"
 తండ్రి మాటలకి చాలా కోపమొచ్చింది శివాజీ
 కి. కాని, ఏం ప్రయోజనం? నిరుద్యోగి ఇవన్నీ
 వట్టించుకోక, నిర్లక్ష్యంగా బ్రతికితేనే ఈ మాత్రమే
 నా జరుగుతోంది.

పెరిగిన గడ్డం. చింతాక్రాంతమైన మనసు. చింతని
 పుల్లూ ఉండే వేలాలు... ఇదీ ఆతని బాహ్య
 వ్యరూపం.
 ఏదో ఒక 'పని' సంపాదించుకోవాలనే ఆరాటం
 లో ఉన్న శివాజీ పొలిట 'వరం'లా 'ఎలక్షన్'
 సీజన్ వచ్చింది. 'మాజీ' ఎమ్మెల్యే శతగోపం ఈసారి
 ఎలాగైనా నెగ్గి, తాజాగా మళ్ళీ అసెంబ్లీలోకి
 అడుగుపెట్టాలని ఎంతో ఇదైపోతున్నాడు. ఎందరెద
 ర్నో చేరదీస్తున్నాడు. ఏమేం చేయాలో అవన్నీ
 చేస్తున్నాడు.

మంచి శక్తి సామర్థ్యాలున్న యువకులుకావాలి... అన్న ప్రకటన విని వెళ్లాడు శివాజీ.

“అనుభవం లేదంటున్నావు. మవ్వేం పనికొస్తా వయ్యా మాకు?” ఎగాదిగా చూస్తూ అన్నాడు శరణ్ గోపం.

శివాజీకి రోషమొచ్చింది.

“ఒకే ఒక్క అవకాశం ఇవ్వండి. వరైన వనరులు కల్పిస్తే కనుక - కనీసం పదివేల మెజారిటీతో మిమ్మల్ని గెలిపిస్తాను” ధీమాగా చెప్పాడు. ఆ మాటకే శరణ్ గోపం ముఖం మతాబులా వెలిగింది.

ఆ కుర్రాణ్ణి తక్కువగా అంచనా వేయకూడద మకున్నాడు. “ఒప్పుకున్నాను. ఈ క్షణంనుంచి మవ్వ నా కుడిభుజాన్ని నా మంచి, మార్పలం అంతా వీకవ్వగిస్తున్నాను. మాకు విజయం దక్కించాననుకో నీ లైఫ్ కూడా మారిపోతుంది.

“మిస్టర్ శివా! వెళ్ళిరా...” అంటూ భుజం తట్టాడు. అలా మొదలయిందతని సరికొత్తజీవితం.

అదొక తపస్సు. ఇల్లు, వాకిలి మరిచేడు. రేయింబవళ్లు తిరిగేడు. ఎత్తులకి పై ఎత్తులు వేసాడు.

‘రాడీయిజం’ చేసాడు. రక్తంలో చేతులు తడుపు కున్నాడు. ఏం చేసినా - పదకొండువేల ఆధిక్యత తో శరణ్ గోపంకీ నీటు దక్కించాడు.

“ఈ గెలుపు నీదేవయ్యా” కాగిలించుకుని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేశాడు.

“శివా! మన ఉనికి గట్టిపడాలంటే - నాకో మంత్రి పదవి అవసరం...” అన్నాడు చేతులు వట్టుకుని.

“మీరు విశ్చింతగా వుండండి...”

ఉద్యమాలు... ఊరేగింపులు...

విజ్ఞాపన వ్రతాలు... పేపరు ప్రకటనలు...

“ప్రజా నాయకుడు శరణ్ గోపంగార్కి మంత్రి పదవి కేటాయించాలి...” అనే వినాదం వలువైపు ల్నుంచి వెల్లువెత్తింది.

బీ రెడీ

“నాకు మైజేల్ జాక్సన్ అంటే ఎంతో ఇష్టం! అతని అటసాటం ముందు, నా అట సాటలు ఒట్ట దిగదుడువే! అతని క్రేజ్ కి వడివచ్చే నాశ్చెందరో వూహించలేం” అంటోంది తన్వయత్వంలో శ్రీదేవి.

—తమా-చూర్య-వారి

ఆ పథకం ఫలించి - మొదటి విడత మంత్రివర్గపు జాబితాలో శరణ్ గోపం పేరు చోటుచే మకుంది.

“శివా! మవ్వ ‘రాజ్ భవన్’కి రా! ఊరేగింపు ఘనంగా ఉండాలి. నా ‘బ్యాకింగ్’మిట్ అందరికీ తెలవాలి...”

“అలాగే...”

ఇరవై మోటారు సైకిళ్లు, బారులు తీరిన కార్లు, లారీల్లో జనం...

“శరణ్ గోపంగారూ! వర్తిల్లాలి!!

ప్రజాబంధువు - జిందాబాద్” వినాదాలతో జంటనగరాల వీధులు హోరెత్తిపోయాయి.

‘క్యాబినెట్ హోదా’వందుకున్న శరణ్ గోపంకీ - ఇక శివ అనవసరమయ్యాడు. కన్నెక్స్ ‘కట్’ చేసి సారేసాడు.

మంత్రి పదవంటే అధికారం. అంటే ధన సంపాదనకీ లైసెన్సు. పైర్ల మీద అతను పెట్టే ప్రతి సంతకం కరెన్సీ కట్టలవుతోంది. కాస్త తీరిక దొరికితే విందులు, వివోదాలు.

ఎంతో ప్రయత్నిస్తేగాని శరణ్ గోపంకి కలుసుకోలే కపోయాడు శివ.

“ఏంటి...?” ముఖం చిట్లించి అడిగేడు.

“నేనెవరో గుర్తున్నానా?” నూటిగా ప్రశ్నించే డు శివ.

“ఏంట్రా ఆ ఫోజా? టైం వేస్తు చెయ్యక - విషయం చెప్పు...” విసుక్కున్నాడు.

అతని మనసు గాయపడింది.

“మీరింతలా మారిపోతే - ఏం చెప్పమంటారా సార్...?” వేదనగా అన్నాడు శివ.

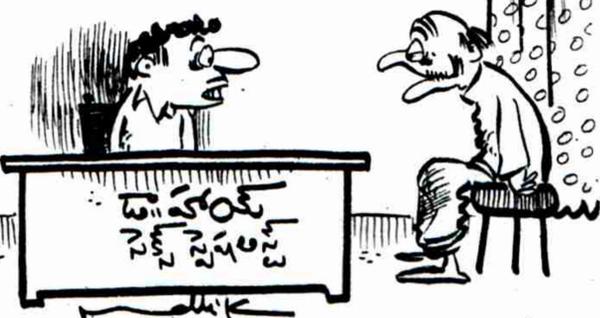
“నీ బాకీ ఏమన్నా ఎగ్గొట్టానా? ఎందుకలా గింజాకుచస్తున్నావ్...? అర్థమయింది. నిన్ను మెచ్చి కిరీటం పెట్టలేదనా...?”

చూడూ! ఇస్తరాకులో భోంచేస్తాం. దానవసరం అంత మటుకే.

అకలి తీర్చిందనే ‘సెంటమెంటు’లో దాన్ని మడిచి, జేబులో దాచిపెట్టుకోంగా...!

చెల్లకుండికే చేరుకోవాలి - ఏ ఎంగిలాకయినా. ..” శివాజీ గుండె డైవమేటులా పేలింది.

నా ఉదేశంలా మీరింకా బ్రతికుంటున్నామే పెద్ద సమ్మక్కలా తిరిపిస్తుంది....

ముఖ్యం

“ఒకమ్మాయిని ప్రేమించాలంటే ముందు చూడాల్సిందేమిటి?” అడిగాడు శేఖర్.

“కాళ్ళకు చెప్పులున్నాయా? లేవా?” తక్కువ చెప్పాడు శ్రీధర్.

—పి.సీతారామారెడ్డి

(వాగినేనిపోలు)

ఆ క్షణమే మనసులో అనుకున్నాడు - ఒరేయ్ రాక్షసుడా! అవకాశం దొరికితే నిన్ను వదల్చు. లేకుంటే నాలాంటి ఇంకెందరో అమాయకుల్ని నీ స్వార్థ రాజకీయానికి, ఎదుగుదలకి సావుల్లా వాడుకుంటావ్...

అప్పట్నుంచి అవకాశం కోస్తూ ఎదురుచూస్తూ, చివరికిప్పుడు ఓ విఫలయత్నంలో పోలీసుల చేత చిక్కేడు.

* * *

ఆర్వెల్ల అనంతరం-

శివాజీ జైలు శిక్షాకాలం పూర్తయింది ఆ రోజులో.

జైల్లోంచి బయటికొస్తుంటే ఓ అపురూప దృశ్యం కన్పించింది.

శరణ్ గోపం లోపలికెళ్తున్నాడు - ‘కైదీ’ అవతారంలో. శివాజీ మనసు తేలిగ్గా అయిపోయింది.

“నాలో మాజీ మంత్రిగారూ!” అగి, పలుకరించేడు. “నిజంగా ఇనాళ చాలా మంచి రోజు. శుభదినం. నేను విడుదలవుతున్నందుకు కాదు. మీరు లోపలికి వెళ్తున్నందుకు.

అనుకుంటాంగాని - పైన దేవుడున్నాడు. ఎవరైక్కడ ఉంచాలో ఆయనకి బాగా తెలుసు.

పేపర్లో చదివేను మీ ఘనకార్యం. ఉద్యోగం ఇప్పిస్తానని ఓ ఆడకూతురి శీలం దోచుకుని చివరికామెను అడ్డు లొంగించుకోవడానికి నిండు ప్రాణావ్వేబలిగొన్నారట కదా!

ఉమరు, ఆ అమ్మాయి ఉమరు చివరికి మీ! గలి వట్టించేయి.

వ్యాయుష్టిలా లపట్ల వాకిప్పుడు చెప్పలేవంత గౌరవాభిమానాలు విర్యుద్ధాయి.

ఆరేళ్లు. చాలా సుధీర్ఘకాలం కదూ!

దీపావళి పండుగ వారం క్రితమే అయిపోయింది కదూ! కాని, ప్రజలు ఆ రోజు “మరో దీపావళి”ని అంతకుమించిన ఆనందోల్సాహోలతో జరుపుకుంటారు. వీలాంటి వేరాల వరకామరుడు కారాగారానికి పోవడం లోకానికంతటికీ వర్షదినమే. వెళ్ళిరా!” ఆత్మవిశ్వాసంతో ముందుకి కదిలేడు శివాజీ. ❀